

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Le symbolisme de la porte étroite

(Simbolismul porții celei strâmte)

(+ **Créer une famille universelle**)

CD 5022 FR

Data: 27 septembrie 1977

Durata: 37'54

Track 1

Șarpele este un simbol foarte bogat. Dar să luăm doar unul din aspectele sale: felul în care își schimbă pielea. El simte că o piele nouă a crescut sub cea veche. Și atunci caută printre stânci o crăpătură sau o gaură strâmtă și se strecoară înapoi. Este greu. El trebuie să se sforțeze pentru a trece prin poarta cea strâmtă, dar la ieșirea din trecerea strâmtă, șarpele are o piele nouă. Cea veche a fost smulsă de piatră.

Discipolul trebuie să treacă și el, într-o zi, prin poarta cea strâmtă, care îi va scoate pielea veche, adică vechile concepții, vechile obiceiuri, vechile raționamente. Fiecare dintre voi va trece prin poarta cea strâmtă. În loc să vă tulburați și să vă fie frică, bucurați-vă că, grație acestui lucru, veți deveni un om nou, cu idei, cu sentimente, cu un comportament nou.

Ei da, această pagină vorbește despre șarpe. De câte ori v-am vorbit despre șarpe, din multe puncte de vedere! Pentru că este menționat în Biblie, (unde se spune) că era în Rai. Și sunt conferințe întregi despre șarpe. Și este în asemenea măsură desenat peste tot, sub toate formele. Chiar în caduceul lui Hermes; acolo sunt deja doi șerpi. Și în acest cerc pe care îl formează înghițindu-și coada... Amintiți-vă că v-am vorbit

despre acea yoga, Jnani Yoga – printre atât de multe alte (forme de) yoga din India. Amintiți-vă că v-am menționat toate aceste (forme de) yoga. Și v-am explicat ce este Jnani Yoga. Și iată că șarpele ne revelează cel mai mare mister: cum să te cunoști. Deci, el exprimă acea formulă, care putea fi citită în templul de la Delphi: “Cunoaște-te pe tine însuși!” Și cum să te cunoști, și ce e cunoașterea. Ei da, și apoi v-am mai vorbit despre cum oamenii repetă o frază pe care n-au înțeles-o sau mai degrabă fac o confuzie și o înțeleg în domeniul material, spunând: “Nu reușesc să reunesc cele două capete” - *în traducere textuală; de fapt, expresia înseamnă “Nu reușesc să mă ajung cu banii de la o lună la alta” – n.t.)*

Dar nu mă pot opri acum asupra modului în care se deplasează șarpele. Această sinusoidă după care, vedeți voi, merg latura eterică, forțele în mișcare și undele, de asemenea. Și chiar simbolul Vărsătorului reprezintă două sinusoidă, mersul șarpelui sau cum se mișcă apa.

Dar astăzi, în loc să se împrăștie, să se întindă, această pagină a ales un singur aspect, privind pielea lui. Așadar, pentru a-și putea smulge pielea cea veche, trebuie să treacă (prin locul strâmt). Și cum de știe să facă acest lucru? Și de ce s-a spus că el se numără printre animalele cele mai inteligente? Și de ce are mai multe simboluri: simbolul înțelepciunii și simbolul răului și simbolul laturii sexuale. O, acest simbol al șarpelui este de o bogăție, de o înțelepciune/cunoaștere extraordinară. Și de ce este adorat în India? Și erau șerpi pe care îi hrăneau și vorbeau cu ei; le puneau întrebări, iar șarpele răspundea.

V-am vorbit de toate aceste lucruri. Iar astăzi să spunem doar câteva cuvinte, pentru cei noi, care nu au asistat la toate aceste revelații.

În această pagină se spune că vom trece, că noi toți vom trece, prin poarta cea strâmtă. A, asta e ceva, este extraordinar! Desigur că nu toată lumea a ajuns la acest grad, pentru a fi aleasă să treacă prin această poartă strâmtă. Nu toți vor trece (prin ea) în această reîncarnare. Dar, în cursul reîncarnărilor, va fi, va veni un moment, când vom fi obligați să trecem prin poarta cea strâmtă. Iar acest lucru este menționat în Evanghелиi – faptul că vom trece prin poarta cea strâmtă.

Dar ce este poarta cea strâmtă? Există trei simboluri: poarta cea strâmtă, când trebuie să ne naștem - când trebuie să se nasca, copilul trece printr-o poartă strâmtă, pentru a

se naște pe pământ; iar când trebuie să plece dincolo, trece din nou, prin altă poartă: poarta morții este o poartă strâmtă. Dar există o a treia, prin care trecem în timpul vieții: este poarta Inițierii - unde multe slăbiciuni, multe defecte, multe vicii, multe lucruri negative, vor fi smulse, vor fi lăsate “jos”, iar omul se va reînnoi. Deci, există 3 porți. Dar cei care sunt predestinați să treacă (prin a 3-a poartă) chiar în această viață, sunt foarte puțini. Aceasta este poarta Inițierii, pentru că nu putem trece prin această poartă cu tot felul de lucruri, de defecte. Priviți, când Iisus spunea că un bogat nu va putea trece prin poarta de sus. Un bogat. Dar altcineva va trece: era vorba de o cămilă. El spunea: “O cămilă va trece prin poarta cea strâmtă”. Cum așa? Noi am explicat toate acestea. Cum se face că un bogat, care poate să nu fie atât de enorm, atât de imens – cămila îl depășește totuși, ca volum – cum se face că el nu va putea trece printr-o poartă care este imens de mare în Cer ?

Track 2

Atunci, cei care raționează, care reflectează – adică cei inteligenți, erudiți, logicienii, toți acești oameni de știință – vor spune: “E (un lucru) lipsit de sens. E prostesc. E stupid.” Și acest lucru n-a fost explicat niciodată. (Această frază) este citată de 2000 de ani, dar oamenii nu au înțeles de ce Isus a spus un lucru atât de monstruos. Dar iată că, datorită explicației noastre, acest lucru devine absolut posibil, atât de simplu, de veridic. Și cum nu se cunoaște, nu se știe că omul posedă un alt corp, (că) pe lângă cel fizic, mai este un altul, astral, corpul dorințelor, al poftelor, al pasiunilor... Și cum există persoane la care, în acest domeniu, astral, în dorința de a înghiți tot pământul, de a aduna (la ei) toate bogățiile, tot, tot, tot... acest corp astral este atât de umflat, încât respectivul nu poate trece prin acea poartă de sus. Iar cămila va trece, pentru că ea nu are un corp astral atât de umflat, atât de enorm: ea nu dorește mare lucru, se mulțumește cu puțin – câteva rădăcinuțe, puțină apă, pe care o păstrează în cocoașă și așa mai departe – deci este cel mai auster dintre animale. Era vorba de corpul astral, nu de corpul fizic. Și iată cum acest lucru devine acum veridic, corect, limpede/clar și accesibil. Da, iar creștinii n-au descoperit asta. Ei citează mereu.

Cum putea Iisus să spună asemenea lucruri? El, care cunoștea tot: cunoștea știința etc... Cum putea să spună asemenea monstruoziități, ca să se compromită? Dar

creștinii nu îndrăznesc să se pronunțe, să spună: “Dar cum a putut să spună un astfel de lucru?” (L-a spus) pentru că El cunoștea structura omului. Omulețul acela, care este atât de slăbănog, de sfrijit, care e atât de mic, ca un cui/țâr... Duceți-vă să-i vedeți corpul astral! El vrea să înghită întregul Pământ și toate bunurile. Ei bine, veți vedea că depășește/e mai mare decât cămila!

Așadar vedeți, dragi frați și surori, că tot ce se petrece în planul fizic... de 40 de ani deja - și un an are 365 de zile, se pare... Atunci câte zile au trecut? Și aproape în fiecare zi, v-am revelat mereu lucruri despre planul fizic: ce facem, ce bem, cum mâncăm, cum bem, cum ne îmbrăcăm, cum ne dezbrăcăm, cum ieșim din casă, ne întoarcem acasă... Lucruri pe care toată lumea le cunoaște, toată lumea le trăiește, dar nimeni nu s-a oprit să înțeleagă profunzimea și simbolismul lor. Da. Sunt mii de cazuri. Iar acum, iată, despre șarpe. Voi credeți că toată lumea știe, chiar și aici, s-au găsit piei de șarpe minunate: un șarpe care a trecut pe aici și-a lăsat pielea. Iată deci.

Iar acum, desigur, pentru a putea trece prin poarta Inițierii... – pentru că prin poarta mică, poarta cea strâmtă, a nașterii, toată lumea trece: că sunt buni, că sunt răi, toți trec. Iar prin poarta morții, de asemenea, trec toți, și cei buni, și cei răi. Dar prin poarta Inițierii, nu poate trece toată lumea. Și aceasta este (de fapt) a doua naștere, adică/ceea ce înseamnă să renunți la multe lucruri, care ne rețin încă: la obișnuințe, la dorințe, lucruri care nu sunt prea catolice. Dar cum majoritatea oamenilor – cum ați constatat deja – nu vor niciodată să se lipsească de ceva, să renunțe, să lase la o parte, să se priveze de anumite lucruri, care îi mențin, care îi fac să sufere și ei știu că din cauza lor sunt nefericiți, dar nu pot (renunța). Ei știu. Ca de pildă jocurile (de noroc), că se vor ruina sau atunci când beau, de asemenea, ce îi așteaptă sau alte slăbiciuni. Ei știu, dar nu pot. Și de ce nu pot? Din două motive: pentru că nu au înțeles unde este adevăratul lor interes și când n-au înțeles acest mare interes, nu fac eforturi, prin voință, pentru a ajunge să suprimă sau să se îndepărteze... Priviți cât e de adevărat. Pentru că dacă ar fi înțeles, bine, bine, bine... Cum le spun și eu, adesea, unor frați și surori. Îi întreb: „Chiar iubiți fericirea, vreți să fiți fericiți?” „A, da, da, da, din toate puterile!” „Și sănătatea?” „Da, da, da.” Sunt gata de orice. Eu spun: „Nu. Nu cred.” „De ce?” „Pentru că dacă într-adevăr iubiți acel lucru și-l doriți, nici o forță nu vă poate sta împotriva. Vreți, doriți, dar mediocru, slab. Așa că eu nu sunt convins. Să

dorească așa cum trebuie sănătatea sau bucuria sau alte lucruri! Pentru că dacă ar ști, ar putea. În acest fel, la Inițiați, puterea este o cunoaștere, una adevărată. Când știi, poți. Și dacă nu poți, înseamnă că nu știi – chiar dacă vă spun povești. „Șiu, știu, știu, dar nu reușesc!” Toată lumea spune așa. „Nu – spun eu – nu știi! Pentru că dacă ai ști bine, ai reuși, e ușor.” Iată deci încă un lucru de corectat, de redresat în capul oamenilor.

Să luăm, de exemplu, unii frați și surori care sunt de ani și ani în Învățământ. Ei au înțeles multe lucruri – zice-se că au înțeles multe. Dar atunci de ce continuă să(-și) satisfacă (dorințele), să fumeze, să mănânce, să bea, să facă alte lucruri, în domeniul sexualității... De ce ? Pentru mine este foarte limpede: pentru că nu au lucrat mult timp, în mod eficient pentru a dezvolta, a întări, a solidifica un factor, care este în înalt, care este un factor al judecății, al reflecției, al inteligenței, al cunoașterii, al luminii. Acesta nu este întărit, nu este alimentat, nu au lucrat pentru a-l face puternic, plin de forță, ca el să poată să se amestece/să îi influențeze în dorințele, în poftele, în atracțiile(lor). Atunci nu mai există frâne, nu mai există cineva care să poată dirija, comanda, orienta. Și atunci ești abandonat

Track 3

exclusiv /lăsat exclusiv în voia acestor forțe ale simțurilor care sunt în natura afectivă sau instinctivă, animală, preistorică, primitivă. Și cum ea este foarte puternică, ea dăinuie de milioane de ani, este lucrată, alimentată, chiar încurajată, oamenii nu pot rezista dacă nu există, pe lângă ea, ceva care să poată menține, care să poată neutraliza, care poate domoli, care poate adăuga câteva alte elemente. Și cum cei care nu lucrează pentru a întări ceva în ei înșiși, care-i poate ajuta, atunci, desigur că nu vor reuși. Iată, acesta este un trist adevăr. Nu vezi decât asta. Să continui să faci niște lucruri, care nu sunt de cea mai înaltă estetică, de cea mai mare frumusețe, de cea mai mare puritate sau de cea mai mare noblețe sau cinste sau integritate. Să te delași, pentru că zici: „Nu reușesc! Nu mă pot abține!” Și când cineva spune asta, pentru mine este un indiciu absolut că acel bărbat sau acea femeie n-au lucrat pentru a întări celălalt factor pe care ni l-a dat Dumnezeu. Și de ce ni l-a dat? Tocmai pentru a echilibra, pentru a orienta, pentru a neutraliza, pentru a lumina, pentru a însufleți/a da

viață, pentru a purifica. Și cum omul nici măcar nu știe că (acest factor) există, oho, el merge în neștire pe o cale care nu duce nicăieri și-și sparge capul. De ce atâția oameni au decăzut, au căzut în lucruri scabroase, vicioase/perverse, întunecate – câți și mai câți: aproape nouă zecimi din omenire sfârșește așa, pentru că nu au instructori, nu au Maeștri, nu au Înțelepți sau Inițiați care ar putea să le dea metode, mijloace de a deveni tari, de a deveni puternici, de a deveni stăpâni pe ei înșiși. Și atunci ei s-au delăsat/și dat frâu liber, pentru că îi vedeau pe ceilalți și cum toată lumea merge pe acest drum, de ce să facă excepție? Atunci și ei s-au modelat, s-au nivelat, s-au legat de mulțime și au sfârșit întotdeauna foarte prost. Iată ce ne spun Inițiații: „Ce faceți cu tărtăcuța voastră, cu acest factor pe care vi l-a dat Dumnezeu?” Și cum mie îmi place foarte, foarte mult să simplific lucrurile, să le prezint într-o claritate aproape copilărească, v-am dat mereu acest exemplu cu vaporul: pentru a merge în siguranță, fără să se izbească de recife, de stânci, pe un vapor există cineva căruia i se spune căpitan, cu binoclu, cu aparate pentru a privi, la stânga, la dreapta; iar ceilalți, care sunt în fundul vasului, se ocupă de cazane, fac să meargă motoarele, nu văd nimic. Dacă vaporul ar fi lăsat în seama lor, cu siguranță ar naufragia. Dar cum ei știu că există cineva sus care conduce, care ghidează, care dă ordine, atunci ei încearcă doar să încălzească, să încălzească, să încălzească și să facă (vaporul) să meargă. Or, ei reprezintă sentimentele, tendințele, emoțiile, pasiunile, dorințele, iar căpitanul reprezintă inteligența, clarviziunea, viziunea... Aduceți-le pe cele două împreună și vaporul va merge și va ajunge la destinație/în port, fără pericol, fără nimic... Iar ființa umană nu este altceva decât un vapor. Așadar, jos, sunt mateloții, care încălzesc... E bine, e bine să facă să meargă vaporul. E normal. Fără asta, ești pierdut. Și de ce inteligența cosmică n-a pus ochii mai jos, către genunchi, între picioare sau pe burtă? De ce ? Ea i-a așezat foarte sus. Oamenii nici măcar nu s-au întrebat de ce. De ce? Pentru a se putea orienta, pentru a vedea primejdiile. Și chiar urechile. De ce au fost puse acolo (unde sunt)? Ca la animale, priviți: urechile lucrează mai mult decât ochii. Pentru că cu urechile pot auzi lucruri pe care nu le văd cu ochii, pentru a fugi. Iar altele cu mirosul: ele au un miros atât de dezvoltat, încât simt primejdia deja, de departe – prin mirosuri, prin parfumuri...

Acum pentru a vă arăta că oamenii ignoră multe lucruri esențiale, în loc să dezvolte foarte mult – cum facem aici, pentru că aici nu facem decât asta – (deci, în loc) să dezvolte acest factor - să reflecteze, să raționeze, să studieze, să se lămurească, să facă cercetări, să cântărească, să măsoare, să calculeze... să fie în adevăr, mereu în adevăr, reușim să dezvoltăm acest factor. Și apoi evităm multe lucruri, multe catastrofe. Dar cei care nu sunt dezvoltați... Să luăm, de exemplu, copiii: de ce copiii sunt puși pe lângă părinți, bunici? Pentru ca aceștia să se ocupe de ei, să-i îndrume, să-i sfătuiască, să-i ghideze, să nu-i lase să se ardă, să cadă, să se rănească și așa mai departe.. fiindcă (la ei) acest factor, inteligența, nu este dezvoltat. Ceea ce este dezvoltat la ei, este să se miște, să atingă, să ... să guste, să ducă tot la gură, tot. Chiar și omizi. Am văzut copii care se târau, așa, găseau (pe jos) omizi și le duceau la gură și le mâncau. Erau murdari la gură de omizi. Am văzut asta. Cum vreți ca un copil să aibă simț estetic când e atât de mic? Dar dacă atunci când devine adult, continuă să se poarte ca un bebeluș, ca un copil, să nu se controleze niciodată, să nu se conducă /orienteze niciodată, să nu reflecteze, înseamnă că a rămas în copilărie/la vârsta copilăriei. Și atunci, cum nu este nimeni în jurul lui pentru a-l păzi, pentru a-l feri, pentru a-l îndurma, apar catastrofele. Deci adulții care sunt încă copii/care au rămas copii, care continuă să se conducă după senzații, după plăceri, după dulceață, după afecțiuni, după lucruri biologice/fiziologice, preistorice, mai devreme sau mai târziu regretă, sunt nefericiți, sunt dezamăgiți, au amărăciuni, mâhniri și chiar mai mult de-atât. Suntem obligați să dezvoltăm acest factor. Veți spune: „Desigur, știm toate acestea, toată lumea îl știe. Priviți cum se petrec lucrurile: suntem chiar obligați să mergem la școală, suntem pedepsiți. Nu vă dați copiii la școală!” De ce? Pentru că s-a descoperit că trebuie să știi multe lucruri, trebuie să termini școli, trebuie să știi să scrii și să citești și chiar să vorbești limbi străine și să știi chimie, fizică și așa mai departe și să ai diplome.

Track 4

Dar iată că oamenii n-au înțeles bine, bine, bine problema, pentru că puteți termina toate aceste școli, puteți să aveți multe hârțoage - adică multe diplome - și să nu puteți să vă conduceți, să vă orientați, să vă controlați, pentru că ați dezvoltat (doar) câțiva

centrimetri pătrați în creier, doar pentru a îngurgita, pentru a înregistra cunoștințe care nu sunt în măsură să vă facă stăpâni pe situație; adică să cunoașteți multe lucruri în afară de voi înșivă - cum sunt insectele, cum sunt microbii, elementele chimice, stelele... asta da, (știți). Dar cum să te orientezi, să te conduci, să gândești, să ai criterii, să ai gusturi noi, asta nu suntem învățați în școli. Și în această privință rămânem neștiutori/ignoranți. Aici e cu totul altceva. Aici nu veți învăța nici chimie, nici fizică – poate doar câteva crâmpoie – nici matematică... dar aici veți învăța adevăratele metode (ca să știi) să te controlezi, să te orientezi, în ce direcție să te îndrepti, cum să discerne lucrurile, să alegi lucrurile cele mai bune și așa mai departe și/ca întotdeauna să izbândești/să ieși victorios, să triumfi și așa mai departe. Iată ce lipsește acum în lume.

Această imagine cu vaporul este extrem de elocventă. De ce omul merge doar cu mateloții, cu încălzirea (cazanelor) ? Și lumina (unde e)? Ca să vă arăt că omul a rămas parțial (dezvoltat), (că) în dezvoltarea lui există lacune, v-am dat întotdeauna această imagine, care n-a fost niciodată descifrată și pe care toată lumea o cunoaște: cum aprindeau primitivii focul. E un lucru pe care îl știe toată lumea: luau două crengi, le frecau, le frecau până se încălzeau și apoi, frecând în continuare, apărea flacăra, lumina. Iată. Toată lumea știe acest lucru. Dar nimeni nu-l descifrează. Ce înseamnă asta/el? Ei bine, oamenii, îndrăgostiții mai întâi se freacă, pentru a produce căldura; și se freacă, se freacă, și produc căldură, dar nu și lumină. Ei nu știu cum să ajungă până la lumină – adică o limpezire, o strălucire, o iluminare... ooo, celestă/divină. Nu, ei rămân în căldură pentru a transpira, pentru a sforăi, pentru a obosi, pentru a arde tot. Lumina... Oamenii, priviți: căldură (da), dar lumină, nu! Adică sunt mereu încălziți, dar lumina... Ei nici măcar nu știu încotro se îndreaptă. Dar merg! Așadar, întotdeauna lipsește ceva/lipsește totuși ceva. Este adevărat (ce vă spun)?

Să vedem acum ce este căldura, ce înseamnă să încălzești. Cum se face că căldura este caldă, iar lumina este rece? Aaa, încălziți șarpele și o să vă muște imediat, pentru că în acel moment este extrem de iute/rapid. Răciți-l și puteți să faceți cu el ce vreți. Este inofensiv. De ce oamenii sunt mereu în căldură? Trebuie să mergem puțin la rece. Aici este rece. Și este adevărat că picioarele trebuie să fie calde, iar capul rece.

Atunci suntem sănătoși. Când este invers – când capul arde, iar picioarele sunt reci – suntem bolnavi. Așteptăm ca omul să moară. Eu sunt pentru căldură. Cald (aici), rece (aici) – *Maestrul face gesturi audibile, indicând unde trebuie să fie cald și unde rece (n.t.)* – și nu invers. Recii suntem reci, dar aici. Iar aici suntem fierbinți.

Pentru că atunci când capul ne arde, nu mai înțelegem nimic. Capul (trebuie să fie) rece, (iar) inima mereu caldă.

Sunt multe lucruri interesante: cum, de exemplu, la Rila, în munți, reușeam să prindem șerpi, cu o repeziciune/iuțeală... Și chiar le scoteam dinții. Eu am făcut asta! Le scoteam dinții, apoi îi lăsam, vii. Da, am făcut asta. Chiar, adesea, frații, când se trezeau, găseau sub cuverturi un șarpe sau doi. Se culcau/Dormeau împreună! Vipere. Și cum se face că atunci când caută căldura, ei nu mușcă? Sunt lucruri foarte interesante, dar... Vedeți? M-am abținut. Cum sunt multe guri foarte rele care spun: „Lăsați-mă în pace!”, eu m-am abținut/oprit, pentru că sunt foarte educat/bine crescut. Vedeți, n-am spus... „Dar ați spus, tocmai ați spus!...” („Lăsați-mă în pace!” *Maestrul spune, textual, „Foutez-moi la paix” – în franceză expresia este puțin cam ne elegantă. Intr-un limbaj civilizată nu ar putea fi folosită. De obicei se utilizează un „eufemism”: „Fichez-moi la paix”, care este, chiar și el, prea dur. – n.t.)* Dar, dar am spus cum spun ceilalți, gurile rele. Eu, nu.

Așadar, poftă bună, poftă bună!